

лъската на слънце то и сѣдетъ доста врѣме, доклѣ, най-послѣ, исчезнатъ, сир. пакъ станатъ на невидима водна пара. Кога яе суша и не вали дъждъ, росата, колко-годѣ, расхладиава увѣхнали ти растения.

Есень, кога земята ноштѣ става много студена, малки ти частици вода, които се намиратъ у въздухътъ, като се допратъ до нея могатъ да се обърнатъ на ледъ: росата, што се е образувала на земята, по студени ти покриви и по листа та на дрѣветата та, става *слана*; и, кога се събудимъ утрина, слѣдъ голѣмата и студена ноштѣ, прѣзъ ноемвриа, гледамы, че земята, трѣвата, листа та и покривити побѣлѣли. Нѣ слънце изгрѣва и пакъ сланата та става на роса, а росата на невидима пара. Кога дъждовни ти капки падатъ на земята, прѣзъ въздухъ, по-студенъ отъ облацити, тогава тиа капки опште на пѣтътъ замръзноватъ и се обръштатъ на зрънца твърдъ ледъ, сир. на градъ; и така ми можемъ да речемъ, че градътъ е замръзналъ дъждъ. Градътъ нѣкой пѣтъ бива много ядръ и вали дору и верѣдъ лѣто, кога се случи вѣтрѣтъ да истуди оти еднажъ въздухътъ, прѣди да е истудилъ облацити. По наши ти мѣста вали нѣкой пѣтъ градъ ядръ като орѣхи, и тогава той убива не само птици, нѣ дору и голѣми животни.

Единъ облакъ, който се готви за дъждъ, ако е истиналь много, тогава водната пара, отъ която облакътъ състои, се обръшта на хубави снѣжни пилешки, или дребни ледени кристалчета, които състоютъ отъ ситни късчета ледъ, наредени съразмѣрно около една сръдулка. Снѣжни ти пилешки са много разнообразни и нѣкой пѣтъ биватъ на много хубави звѣздици. Тиа снѣжни пилешки съ една дума наричати *снѣгъ*.

ВѢТРЪ.

Еднажъ по есень Петко стоиаль на прозорецьтъ и гледалъ, какъ по небо то върветъ бързо единъ слѣдъ другъ, тежки и тъмни облаци. Петковъ татко сѣдѣль при огньтъ и си челъ книга.

— Петко попиталъ татка си, кажи ми тате: зашто върветъ облаци ти? Попитахъ за това нѣшто наший ратай, а той ми каза, че ги кара вѣтрѣтъ. Азъ го попитахъ: а вѣтрѣтъ отъ какво нѣшто става? Той ми отговори: „вѣтрѣтъ става отъ